

$$2''\theta - K''\theta = \frac{1}{2} \ln \frac{\rho}{\rho_0} \quad (2)$$

א"ר יוחנן משום ר"ש בן הוזדק נימנו ונמרו בعلיה בית נחוה בלבד
כל עבירות שבchorah אם אמרין לארם עכזר ואל תחרג י"עbor ואל יתרג חיז
מעבודה כוכבים וונילוי עיריות ושיפיכות רמים

כ' אחותר רב רומי א"ר יוחנן לא שננו אלא שלא בשעת גורה המלכות(*) יאבול בשעת גורה המלכות אפי' מצוה קלה יתרון ואיל' עברו כי אחרא רבין א"ר יוחנן אפי' שלא בשעת גורה מלכות לא אמר אלא במשניעא "אבל בפרהisa אפי' מצוה קלה יותר ואיל' עברו מאי מצוה קלה אמר רב יצחק יאמר רב

אפיקו *לשנוי ערך א דמאנא וכמה פרהסיא אמר ר' יعقوב אמר רב כיורנן אין פרהסיא פוזחה מעשרה בני אלם פשיטא ישראליים בעין דכתיב *ונקרשתי בחור בני ישראל בעי רב כיירטה תשעה ישאל ונכריך אחר מהו הוא שמע רותני *רב ינאי אהוה ורב כייר היה בר אבא אהיה חורך כתיב הכא ונקרשתי בחור בני ישראל וכותיב הרים הברלו מחוק העדרה הזאת *מה להלן עשרה וכולו ישראלי אף כאן עשרה ובכלו ישראלי

סינסינטי (2)

אמר רב יהודה אמר רב: ארבעה צרכיהם להווות – יורדי הים, חוליה ונתראפה, מי שהיה חבוש בבית האסורים.
מאי מברך? ברוך... הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב.
אבי אמר: וצריך לאוזדי באפי עשרה, שנאמר: "זירוםמוcho
חרבל ית זגמושר גבויו זהלהלוּבוֹ" (ההליים גז. לב.) .

שולג עירך או"ח תרג' י"ח   ③ אל-כָּמְפַתְּח אֶל-חוֹעֵב
 מגילה ב"ד וכט"ו י"ג כדי להזכיר אחר עשרה.
 וענין פיתוחו י"ג

⑥ וְאֵלִי, זַיְה פָּקָרִיכָּכָּ, נַיְמָה כָּטָה

^ל כל שהיא צריכה לעשרה, י"א¹⁶⁷ הויל
וחזיב הנשים שוה בה לאנשים מצטרפות זו
לעשרה^ן ואע"פ שלענין זמון אמרו¹⁶⁸ נשים
מוזמונת לעצמן ואין מצטרפות עם האנשים, זו
אינה אלא מטעם פריצות, הויל וסועדה מקום
המוכן לכל פריצות, אבל למגלה מצטרפות, ולא
יראה בן¹⁶⁹.

Woman can't be fit
Because she is not
woman in shape or size

כו. בשי מוגניה מר' ר' בן נח מגוזה על קה"ש או אין מגוזה על קה"ש כי, בירושלמי לעיל פ"ג ה"ה למדו מפס' ונקרשת כיthon בני ישראל, יسرائيل מגזין על קה"ש וכן אין הגוים מגזינים על קה"ש, והיינו שתפרחטה אדריכלה להיוות בגנותו יישראליים שבפניהם מקודש השם אבל אין משות קדוש השם כשהוא בין נקרים ומילא שונם. גברוי איננו בגוזה על קה"ש בפניהם, ולא אמרתו בנות יישראל מהן קרא שבוזדיין וזה מתחוויה בקה"ש כאנסם כדהקון לעיל והוא אסתור בפרהסיה הואי, ויעוין ב'

כרכי מגילה כג ע"ב:

פרוטין על שמע יואין עוכברן לפניו וה_ticksה
יואין נשאין את כפיהם יואין קורין בחורה
יואין מפרטין בנביה יואין שעון מעמר
וכישוב אין אמורים ברכבת אבלים ווונחומי
אבלים וברכת החנים יואין מומנן (ט) בשם
פחות מעשרה* יובקרקעות תשעה וכחן
יואים ניציא בון: גם* מה'ם אמר ר' חייא
בר בא א'ר יוחנן דאמר קרא זונקרשטי וילו
בתוך בני ישראל כל דבר שבקוושה לא יג'י
יהא פחות מעשרה מי משמע רתינר חייא
*אתיא חוך תוך כחיב הכא ונקרשטי בתוך
בני ישראל וכחיב החם °הברלו מחרקעדי^ט
העור והחיה ערוה עדה רותם ורכבת החם °ער בע' יט'
מתי לערת רועה הזאת מה להלן עשרה
אף כאן עשרה: וזה עישון מעמר ומישוב
פחות מעשרה: בין דבעי לטמפר *עמדו
יקרים עמדו שבוי וקרים שבוי בציר מעשרה
לאו אהוה ארעדא: וזה אמורים ברכבת אבלים
וברכת החנים (וילו): מי ברכבת אבלים

ברכת רחבה ואר' יצחק א"ר יהונתן *ברכת י"ז ע"ב
 א' אלילים בעשרה יזון אבלים מן המנין ט"ו ע"ב
 ברכות וחתנים בעשרה יהתנים מן המנין ט"ו ע"ב
 ואין מופנן על המנון בשם פחת מעשרה י"ז ע"ב
 (ויב'): י"ז ע"ב דבער ליטימר נברך לאלהינו י"ז ע"ב
 בziej מעשרה לאי אורחה ארעה י"ז ע"ב

נָבְעַנְתִּי עֹלָה. הֵן פְּתֻחָה מַעֲכָרָה
 שְׁאַלְמָוֹת טֶל מִתְּרָה כְּרָעָה כְּוֹלָה.
 יְהִי אֱלֹהָם וְלֹכֶב: נָאָה לְהָרָם לְלָלָה.
 לְסָבִיכָה טָהָרָה נָקָר וְלְזָקִים קִירְבָּתָה:
 רְהִיבָּתָה וְקָמָס גְּמוּזָבָן: הֵן חֲכָלָתָה
 (1) מִקְרָב נְגִיאָה - קְרָב נְקִינָה כְּ
 (2) נְגִיאָה מִקְרָב
 אִירְבוֹנָה לְמִגְנָן עֶשֶׂרָה

שולחן ערוך א"ח סימן נה סעיף א :
אין אומרים קדיש בפחות מעשרה וכრיט בני חורין גדולים י', והוא הדין
בבבון ר' יונה אמר בברורה וברורה

כחו במדרכיו בשם רביינו שמחה דעכבר ואשתה¹⁵ מציגרין לחפילה
ולברכתו ומזון בעשרה פשות הוא שוחה לרביבנו שם דפק דעכבר אחד
מצחוק, וסובר רביינו דחוא הדין לאשתה¹⁶. כיוון קרית עגמו לא רצח
לאשונות ואשותה — מי יכול לדבר וכןogenous העולם שלא לזרור אשות בללו¹⁷.

1800
1830

מגעל עוז (להרב יעקב עמוין) אכן בוחן פנה א' את סט
 קידוח כ' "ויצו' אם עשר נשים ג'ב' הוו פרהטאיא. וצ'ל'
 על שידושה ה' אף על גב דבני ישראל כתיב ה' וא' נשי מפקדי אקידוש
 ה' בגבראי א'ב' לענין קדושה ה' לא נפקי מכללא דבראי. אה' הינו גמי פרהטאיא
 דיז'ו והכ' מסתברא".

וְרֹבֵי יוֹעָן חֲדַד אָמַר אֶם רְצֹו לִוְמָן מוּמָנִין וְהָרָד אָמַר אֶם רְצֹו לִוְמָן אֵין מְמֻנִיתָן
שֶׁלְשָׁה שָׁאָבָלָו כָּאַחַת חַיְבָן לִוְמָן שֶׁלְשָׁה אֵין שְׂנִים לְאַחֲרָם חַוְּבָה הַבָּא רַשָּׁת
הַשְׁנִים מְמוּנָות לְעַצְמָן וְעַבְרִים מְמוּנִים
לְעַצְמָן נְשָׁמָן וְעַבְרִים וּקְטָנִים אֶם רְצֹו לִוְמָן
אֵין מְמוּנִין (*רוֹא נְשָׁמָן אֶפְיוֹל מֵאָה) וְהָא
מֵאָה [ג] נְשָׁי כְּחָרֵי גְּבָרִי דְּמַיִן וּקְתָנִי נְשָׁיִם
מְמוּנָות לְעַצְמָן וְעַבְרִים מְמוּנִין לְעַצְמָן שָׁאַנִי
הַתְּמִימָן דָּאִיכָּא דָּרוּתָה אַה אִימָא סִיפָּא נְשָׁיִם
וּעַבְרִים אֶם רְצֹו לִוְמָן אֵין מוּמָנִין גַּמְאַי לֹא וְהָא
אַיכָּא דָּעוֹת שָׁאַנִי הַחַם מְשׁוּם פְּרִיצָה

ח' מומין אמר לא זו א' חם משום פריצותא
למיין. נען חוכה להן מיבות נטמן ווקס לט מומין ואו' נא'ין
לעפיט: לחוך לשוט. לחונץ
לעפיט מלה כתבי
לעפיט מוכך מין מיבות נטמן
לעפיט דשות עפיט מקבץ נטומות
כפי מקבי האטס ולחילם מזוס גלוט
כפי קמי:

וְהִיא מֵתָם וְהַיָּה לְבָנָה נֶפֶשׁ 19

וְהִיא מֵתָם כִּי כָל מִינֵּן קָטוֹן מַפְלָגָה וְלֹא יָנוֹן כִּי
רַכְבָּרְכָה וְעַמְּלָקָה וְחַטָּאת וְלֹא מִתְּפָלֵךְ וְלֹא כָּלָבָה וְלֹא
חַבְלָה וְלֹא נְעִימָר כִּי כָל מִינֵּן דָּתָין יְכוֹנֵן מִזְמָרָה וְלֹא קָרְבָּן כִּי
מִזְמָרָה לְפָתָן וְלֹא פָתָן כִּי כָל מִינֵּן חַסְדָּה וְלֹא חַיְנוּתָה גַּם
וְלֹא רְאֵתָם מִזְמָרָה וְלֹא קָרְבָּן נֶפֶשׁ :

25) **ע�' זע' ב' מ-ט'ז'ז' ט'ין ע'**
”דגם אם אשה ועובד חיזיבן בקריאת פרשת זכור מכל מקום כיוון
דאין קורין בסית' באכזרי בפחות מעשרה כדארניין בגיגלה (דר' בג') ויליף
מונקדשתי בתוך בני ישראל, לכן צריך להז עשרה אנסים גדולים שבקרואו
בני ישראל שאון עבדים בכלל שאע"ג שהם חיזיבן בקריאת הפרשה מכל
מקום אינם דואים להשליט עדיה קדושה ואין זה תגוי בחוב...”

๔/ג אנו סבין עטיך אונען ניינע זונען ט

Digitized by srujanika@gmail.com

ארכן נפה צירוף אשה לעשרה לפירוסומא ניסא

שולחן ערוך אורים מרצ' ייח' :
מונלה ב'יד וכטנו^ו צוריך לזכור אחר עשרה.

בנוסף לאפשר אמצעי מגילהו סימן אין פה רכינו נשים פידוש לאלפסי מגילה סימן אין פה.

למנין? ודאי הן מטרפות. וכי תימא, אמא

אפשר לומר, שעל ידי צירופן אין شيئا' במשמעות הברכה²¹, אבל בזימונו

כ) היכי דומונות [לעצמן] ואינו מ策רפו ל Zimmerman, היכי גמי איבן

לכתהילה עי

ג, ג' הילך הכא [לזרוף] לי, אינם ⁸⁵ אלא לפוטנמי ניסא בעולם, ולא חשיב צירוף

הגהת הרמ"א שם:

שולחן ערוך אורח חיים סימן קצט טיענים ג, ז :
 נשים ועבדים וקטנות אין מומגנין עליהם אבל מומגנין לעצמן ולא תהא
 חבולה של נשים ועבדים וקטנות מומגנין יחד משותם פריצואה דעבדים.
 אלא נשים לעצמן ועבדים לעצמן, ובלבلد שלא יומנו בשם ^ט.

• 16p \$1.00, 10/16/2028 (5)

חייב אליהם עליון

רַי יִשְׂרָאֵל - אֲכֹת בְּנֵי אֶחָד

(1)
ડસ્તાવેજ
ગુરૂ

והלום ריאתי בבגלוויו השם (ברכות מה, א) הטעם דנשימים לית בהו יירוף לדברים שבקודשה משומן דלאו בכלל קהל יננהו וענין קהל הינו שהם מקודשים ומוחබרים יהוו, ויאיתו מהא דאמורו כל שיש לו أحיה איקרי קהל כל שאין לו أحיה לא איקרי קהיל (הרנית ג, ב), ונשים שאין להם אהיה נטול חלק באוצר (ראה ישיב ברכות כ, ב ד"ה א) א"כ לא איקרי קהיל, לכן ג"כ לית בהו צירוף לדברים שבקודשה וגדרים וכנהנים ולויים שווה ימים עי"ש בארכות (זה בעין האי סברא באפנאת פעמה ש"ז הז' המכון רושלים תשכ"ה ס"ג, לו וללא).

ולו ל' דמסחפינא הייתי אומר דלכון נשים ועבדים אינם בכלל קהיל בדור לפי שבעיגן שייה' האדים מסור לקטל וציבור כולם בשעה שנושב חד מהם, כלומר שאין רשות אחר עליינו אלא ד' לבד� משא'כ נשים ועבדים שחבור אחים מלובגרא — גוניהם בראשם רשליה טלית שרדר ברשות דרכיו יטלו.

(2)

ביסודותיו יישرون ח"א עם' סדר ונכו עמ' קונה).

Jewish Woman in Jewish Law - Rav Moshe Meiselman
page 140

1

The concept of minyan utilized in prayer and prayer-associated activity is different from the concept of minyan in Megillah and martyrdom. Here the minyan is a public unit whose unified functioning is expressive of the public functioning of the community. A minyan in this case is a community in miniature. The ten people bind together to form an *edah*. Here the reasoning of the Talmud in *Megillah* tells us that an *edah* is ten adult Jewish males.¹⁰ As was mentioned earlier, it would seem that the reason ten women do not form a minyan is reflective of the private emphasis of their directive. Men are public figures and hence bind together to form a public unit. Women are more private and hence remain ten individuals.

(3) *الله*

בענין מוגן אין מצורפות עוכר ונשים וכן בן ברכת המון
בשם, שניה היא ברכת הגומל, שבה לא נארכו עשרה מטות דבר
ירירדורה לא מוחה "הבל-עם" ולגביו ברכת השים עצמן נשבו גם

(27)

28

בaba להליך על אלה שהסתפקו בשער ונשים, לדעמו גם לעניין ברכבת הגומל
לא נחכשו נשים ל"קטל-עם", ולכן על האשה להשתדל לגבר. לפני עשרה
אנשיים.

